

Fibonačijev hip

Seminarski rad u okviru kursa
Konstrukcija i analiza algoritama 2
Matematički fakultet

Ivan Ristović
Milana Kovacević

januar 2019.

Sažetak

Fibonačijev hip je struktura podataka osmišljena sa ciljem da poboljša vreme potrebno za operacije nad hipovima. Pružaju bolje amortizovano vreme izvršavanja nego većina drugih prioritetsnih redova, uključujući binarni i binomni hip. Fibonačijev hip je osmišljen 1984. godine i objavljen 1987. Ime je dobio po Fibonačijevim brojevima, koji se koriste u analizi složenosti operacija. Koristeći Fibonačijev hip, moguće je unaprediti vremena izvršavanja velikog broja poznatih algoritama, kao što je Dijksktrin algoritam. Pružamo implementaciju Fibonačijevog hip-a u programskom jeziku *Python*, sa interfejsom jednostavnim za upotrebu i testiranje. Takođe u ovom radu testiramo vreme izvršavanja operacije *decrease-key* kako bismo eksperimentalno pokazali konstantno amortizovano vreme izvršavanja ove operacije.

Sadržaj

1 Uvod	2
2 Opis strukture	2
3 Opis operacija	3
3.1 <code>find_min</code>	3
3.2 <code>insert</code>	3
3.3 <code>extract_min</code>	4
3.4 <code>decrease_key</code>	6
3.5 <code>merge</code>	6
4 Veza sa Fibonačijevim brojevima	7
5 Poređenje efikasnosti	8
Literatura	9

1 Uvod

Binarni hip (eng. *Binary heap*) [1] je binarno stablo koje zadovoljava uslov da svaki čvor u stablu ima vrednost ključa veću (tj. manju) od oba svoja sina. Takav hip se često naziva *max-hip* (tj. *min-hip*). Jasno je da će se u hipu maksimum (tj. minimum) nalaziti u korenu stabla, što garantuje da je operacija pronalaženja elementa sa maksimalnom (minimalnom) vrednošću konstantne vremenske složenosti. Svaki hip podržava sledeće operacije ¹:

- `find_min` - vraća vrednost minimalnog elementa iz hip-a.
- `extract_min` - uklanja minimalni element iz hip-a.
- `insert(v)` - unosi novi čvor sa vrednošću ključa v .
- `decrease_key(k, v)` - spušta vrednost ključa k na vrednost v .
- `merge(h)` - unija sa novim hipom h .

Fibonačijev hip [2] je osmišljen 1984. od strane Fredman-a i Tarjan-a sa ciljem da se poboljša vreme izvršavanja Dijkstrinog algoritma za pro-nalaženje najkraćih puteva. Originalni Dijkstrin algoritam koji koristi binarni hip radi u vremenskoj složenosti $O(|E| \log |V|)$. Korišćenjem Fi-bonačijevog hip-a umesto binarnog hip-a, vremensku složenost Dijkstrinog algoritma je moguće poboljšati do $O(|E| + |V| \log |V|)$. Poređenje vremena izvršavanja u odnosu na binarni hip se može videti na sledećoj tabeli:

Operacija	Binarni hip	Fibonačijev hip
<code>find_min</code>	$O(1)$	$O(1)$
<code>extract_min</code>	$O(\log n)$	$O(\log n)$
<code>insert(v)</code>	$O(\log n)$	$O(1)$
<code>decrease_key(k, v)</code>	$O(\log n)$	$O(1)$ (amortizovano)
<code>merge(h)</code>	$O(n)$	$O(1)$

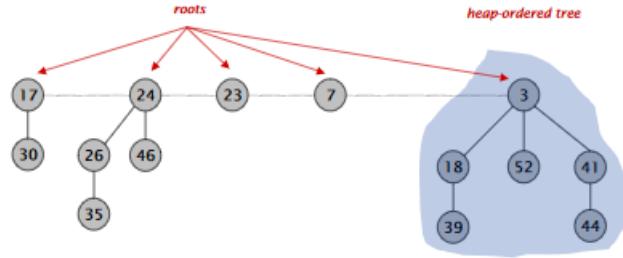
Tabela 1: Poređenje vremena izvršavanja operacija između Fibonačijevog i binarnog hip-a.

U nastavku će biti detaljnije opisana struktura hip-a (odeljak 2) i ope-racije nad njim (odeljak 3). U daljem tekstu ćemo pretpostaviti da se radi o min-hipu, analogno važi i za max-hip.

2 Opis strukture

Fibonačijev hip je skup stabala uređenih po uslovu hip-a (videti sliku 2.1). Koreni tih hipova se čuvaju u dvostruko povezanoj listi radi lakšeg ubacivanja i izbacivanja. Takođe se čuva pokazivač na najmanji element, kako bi se upit mogao izvršiti u konstantnom vremenu.

¹Prepostavlja se da se radi o min-hipu, analogno važi i za max-hip.

Slika 2.1: Vizuelizacija strukture Fibonačijevog hipa.

Dodatno, svaki čvor u sebi sadrži podatak da li je označen ili ne (razlog zašto će biti objašnjen kasnije). Pošto hipovi koji čine skup ne moraju biti binarni, potreban je neki mehanizam *ispravljanja* hipova [3].

Uvodimo sledeće pojmove:

- n - ukupan broj čvorova u Fibonačijevom hipu.
- $rank(x)$ - broj potomaka čvora x .
- $rank(H)$ - maksimalni rank bilo kog čvora u Fibonačijevom hipu H .
- $trees(H)$ - broj hipova u Fibonačijevom hipu H .
- $marks(H)$ - broj označenih čvorova u Fibonačijevom hipu H .

Kako bismo analizirali složenosti operacija, potrebno je da prvo definišemo *potencijal* Fibonačijevog hipa:

Definicija 2.1. Potencijal Fibonačijevog hipa H , u oznaci $\Phi(H)$ se definiše kao:

$$\Phi(H) = trees(H) + 2 \cdot marks(H)$$

3 Opis operacija

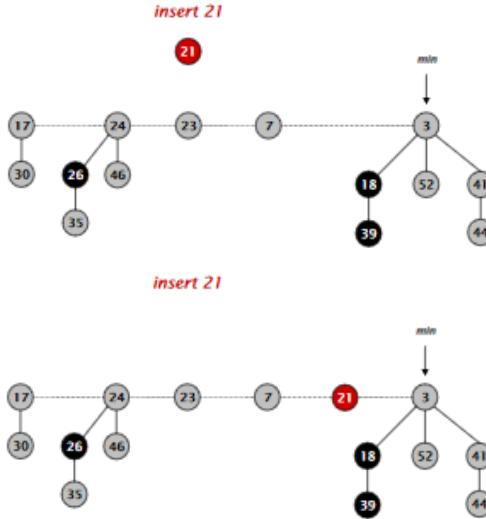
3.1 find_min

Pronalaženje vrednosti minimuma se trivijalno odvija jer imamo pokazivač na čvor koji sadrži minimalni element. Složenost ove operacije je, kao i kod običnog binarnog hipa, $O(1)$.

3.2 insert

Operacija umetanja novog čvora se odvija u dva dela. Neka je x čvor koji želimo da ubacimo u hip. Prvo se kreira novo stablo sa x kao korrenom. To stablo (koje se sastoји само od čvora x) se ubacuje u listu korena Fibonačijevog hipa. Eventualno je potrebno ažurirati pokazivač na najmanji element ukoliko je ključ čvora x manji od minimuma hipa. Vizuelni prikaz operacije umetanja se može videti na slici 3.1.

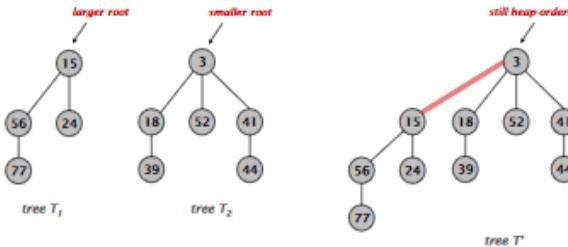
Složenost operacije umetanja je stoga $O(1)$, dok je promena u potencijalu $+1$.

Slika 3.1: Vizuelizacija operacije umetanja.

3.3 extract_min

Da bismo implementirali operaciju brisanja minimuma, potrebno je prvo da definišemo operaciju *spajanja* (eng. *linking*) dva hipova. Naime, porede se koreni dva hipova i kao sin manjeg se dodaje veći (videti sliku 3.2).

Slika 3.2: Vizuelizacija spajanja hipova.

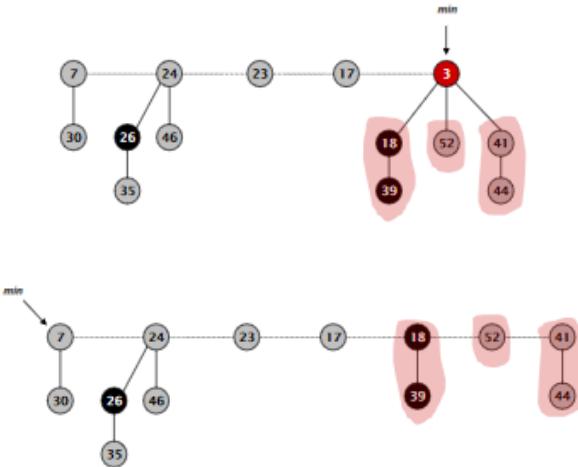
Brisanje se odvija u dva koraka. Prvo se čvor koji je minimalan izbacuje iz liste korenova i njegova deca se ubacuju u listu korenova (videti sliku 3.3) i ažurira se minimum hipova. Zatim se radi *konsolidacija* hipova. Naime, potrebno je proći kroz listu korenova i postarat se da nijedna dva korena nemaju isti rank (videti sliku 3.4). Ukoliko dva korena imaju isti rank, njihova stabla se spajaju operacijom spajanja.

Složenost operacije umetanja se analizira tako što se analiziraju operacije od kojih se sačinjava:

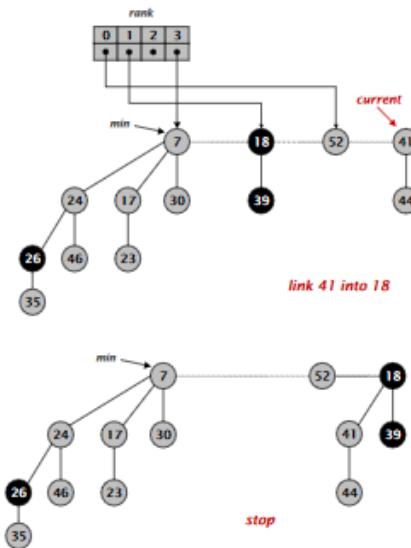
- Ubacivanje sinova minimalnog čvora u listu korenova je složenosti $O(\text{rank}(H))$.
- Ažuriranje vrednosti minimuma je složenosti $O(\text{rank}(H)) + O(\text{trees}(H))$.
- Konsolidacija hipova je složenosti $O(\text{rank}(H)) + O(\text{trees}(H))$.

Sve ukupno, $O(\text{rank}(H)) + O(\text{trees}(H))$.

Promena u potencijalu (označena sa $\delta\Phi(H)$) je $O(\text{rank}(H) - \text{trees}(H))$. Ovo proizilazi iz činjenice da je $\text{trees}(H') = \text{trees}(H) + 1$ jer nijedna dva čvora nemaju isti rank posle konsolidacije. Stoga je $\delta\Phi(H) = \text{rank}(H) + 1 - \text{trees}(H)$. Iz svega ovoga zaključujemo da je amortizovana cena operacije brisanja minimuma $O(\text{rank}(H))$.

Slika 3.3: Vizuelizacija prvog koraka operacije brisanja minimuma.

Slika 3.4: Vizuelizacija drugog koraka operacije brisanja minimuma.

3.4 decrease_key

Operacija spuštanja ključa čvora x do vrednosti v (eng. *decrease key*) kao rezultat menja vrednost ključa čvora x u v (prepostavlja se da je v manje od vrednosti ključa čvora x). S obzirom da ova operacija može da naruši uslov hip, potrebno je preuređiti hip kako bi se uslov održao.

Operacija spuštanja se radi u više koraka. Intuitivno, ukoliko je uslov hip-a ispunjen posle spustanja vrednosti ključa čvora x , onda je posao gotov. U protivnom je potrebno *iseći* podstablo čiji je koren čvor x i ubaciti ga u skup hipova. Dodatno, ukoliko jednom čvoru isečemo i drugog sina, sećemo i njega i ubacujemo u korenu listu. Ovo radimo rekurzivno dokle god dolazimo do markiranog čvora ili do korena. Preciznije (videti sliku 3.5):

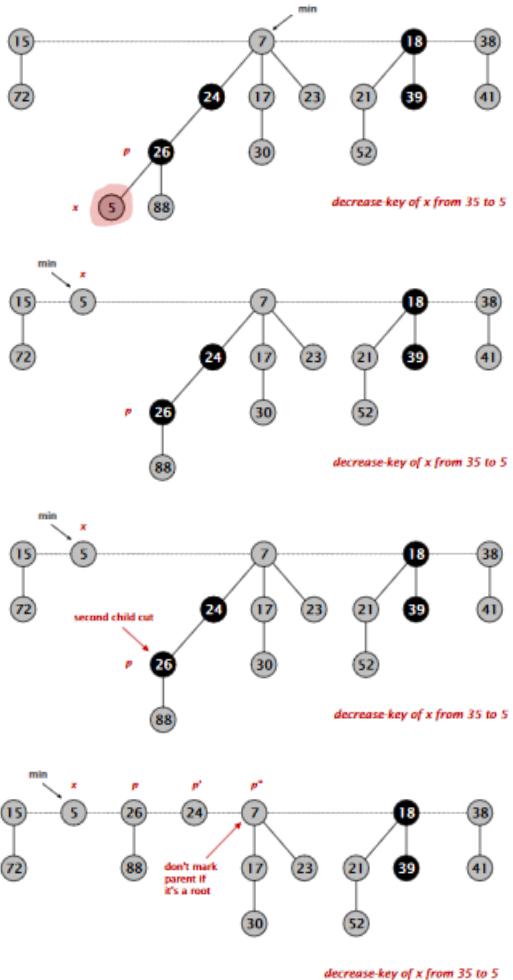
- Spustiti vrednost ključa x .
- Iseći drvo čiji je x koren, dodati u listu korenova i skloniti oznaku (ukoliko je bio označen).
- Ako je roditelj p čvora x neoznačen (nije do sada bio isečen), označiti ga.
- U protivnom, iseći p , dodati ga u listu korenova i skloniti oznaku.
- Rekurzivno ponoviti prethoda dva koraka za sve roditelje kojima su dvaput sećeni sinovi.

Kako bi se osigurala kompleksnost operacije `extract_min` i `decrease_key`, potrebno je balansirati vrednost funkcije potencijala. Ovo se postiže vodenjem računa o markiranju i brisanju čvorova, čime se održava *ispravljeno*st hipova. Složenost operacije spuštanja ključa je $O(c)$, naime potrebno je $O(1)$ vreme za izmenu vrednosti ključa i $O(1)$ vreme za svako od c sećenja, uz dodavanje u listu korenova. Promena potencijala je $O(1) - c$, pa je amortizovana složenost $O(1)$.

Operacija brisanja čvora x se može implementirati koristći već opisane operacije: prvo `decrease_key`($x, -\infty$) (kako bi se garantovalo da će on onda postati minimum hip-a) zatim `extract_min` (kako bi se taj novonastali minimum uklonio).

3.5 merge

Unija dva Fibonačijeva hip-a se trivijalno izvršava spajanjem njihovih dvostruko povezanih listi korenova. Minimum rezultata je manji od dva minimuma hipova koji se spajaju.

Slika 3.5: Vizuelizacija operacije spuštanja ključa.

4 Veza sa Fibonačijevim brojevima

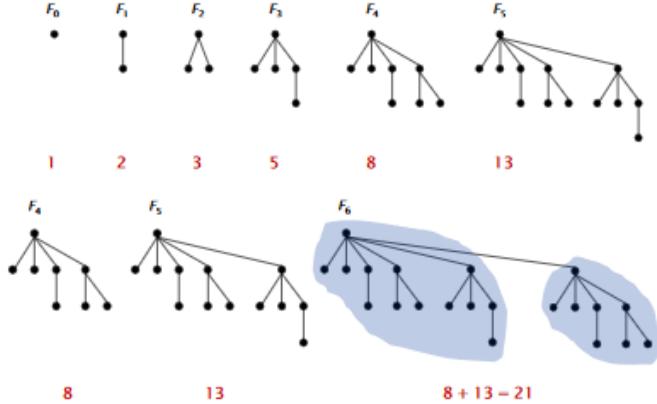
Lema 4.1. Neka je x čvor i neka su y_1, \dots, y_k njegova deca po redosledu dodavanja u hip. Tada je:

$$\text{rank}(y_i) \geq \begin{cases} 0, & i = 1 \\ i - 2, & i \geq 1 \end{cases}$$

A tree of order n has exactly n children. Trees of order n are formed by taking two trees of order $n - 1$ and making one the child of another. If a tree loses two children, that tree is cut away from its parent.

Označimo sa F_k najmanje moguće stablo ranga k koje zadovoljava uslov iznad. Ovakvo stablo je moguće konstruisati ranije opisanim operacijama Fubonačijevog hipa. Tokom izvršavanja operacije `extract_min`, stablo ranga n dobijamo povezivanjem dva stabla ranga $n - 1$. U suprotnom, u operaciji `decrease_min`, ukoliko jedan čvor izgubi dva deteta, i ono

samo je odsečeno od svog roditelja. Ovim osiguravamo da broj čvorova odgovara Fibonačijevim brojevima. Postoji veza - broj čvorova u F_k je baš k -ti Fibonačijev broj:

S obzirom da je $F_k \geq \phi^k$, gde je $\phi = (1 + \sqrt{5})/2$, dobijamo da je:

$$\text{rank}(H) \leq \log_{\phi} n$$

Iz ovoga zaključujemo da je kompleksnost operacije `extract_min` $O(\log n)$.

5 Poređenje efikasnosti

Kako bismo ispitali efikasnost naše implementacije Fibonačijevog hip-a, implementirali smo i standardan binarni hip. U nastavku su prikazani rezultati poređenja efikasnosti ova dva hip-a.

Poređenje efikasnosti operacija `decrease_key` i `extract_min` vršimo na sledeći način:

- Kreiramo Fibonačijev i binarni hip.
- U oba hip-a ubacimo n random generisanih vrednosti.
- N puta izvršimo operaciju na oba hip-a i merimo njihovo ukupno vreme izvršavanja.

n	Binarni hip	Fibonačijev hip
100	0.003965616226196289s	0.02899909019470215s
1000	0.05807352066040039s	0.2644772529602051s
10000	0.6527743339538574s	3.014829635620117s

Tabela 2: `extract_min` benchmark

n	Binarni hip	Fibonačijev hip
100	0.0010502338409423828s	0.0010502338409423828s
1000	0.01744818687438965s	0.02191758155822754s
10000	0.2323460578918457s	0.293259859085083s

Tabela 3: `decrease_key` benchmark

Dobijenim rezultatima nismo uspeli da dokazemo efikasnost ovih operacija nad Fibonačijevim hipom. Međutim, smatramo da su razlog za to neefikasne strukture podataka korišćenje pri implementaciji u programskom jeziku *Python*. Nastavak ovog rada bi mogao da obuhvata i implementaciju u nekom drugom programskom jezikum kao i analizu novodobijenih rezultata.

Literatura

- [1] Victor Adamchik. Heaps. on-line at: <https://www.cs.cmu.edu/~adamchik/15-121/lectures/Binary%20Heaps/heaps.html>.
- [2] Michael L. Fredman, Robert Sedgewick, Daniel D. Sleator, and Robert E. Tarjan. The Pairing Heap: A new form of self-adjusting heap, 1986. on-line at: <http://www.cs.cmu.edu/~sleator/papers/pairing-heaps.pdf>.
- [3] Princeton. Fibonacci Heaps. on-line at: <https://www.cs.princeton.edu/~wayne/teaching/fibonacci-heap.pdf>.